

Sayı: Kasım
Fiyat: 4 TL

Sabırsızlık Zamanı

NO
VOLVEREMOS
A LA
NORMALIDAD
PORQUE LA
NORMALIDAD
ERA EL
PROBLEMA

**NORMALE DÖNMEMEYECİZ.
ÇÜNKÜ NORMAL PROBLEMLİ**

-Şif'de Duvara Yansıtılan-

İÇİNDEKİLER

Merhaba Arkadaş.....	3
Duha.....	4
Ekim Devrimi.....	5
Gençlik Ayakta.....	8
Gündemden Notlar.....	11
Leyla Erbil'in Kutsal Ailesi.....	13
Çalışmalar.....	16
Mücadele Bitmez.....	17
Yeni Evrenin Devrimlerinde Gençliğin Rolü 2- Arap Devrimleri..	18
Kara Delikler.....	23
Özerk ve Demokratik Üniversiteye Dair.....	26
Koku.....	30
Bulmaca.....	35

MERHABA ARKADAŞ

Sabırsızlık Zamanı fanzinimizin Kasım sayısında yine beraberiz. Kasım ayna "Kasım'da Aşk Değil, Geçim Derdi Başkadır" diyerek giriyoruz. Hayallerimiz, hayallerimizdeki hayat, kapitalizmin çarklarında yok oluyor. Krizle birlikte gelen zamlar, vergiler, işsizlik en güzel yıllarmızı elimizden alıyor ve bizi geleceksizliğe, belirsizliğe sürüklüyor. Ancak bizler rahatça nefes bile alamadığımız, konuşamadığımız, baskılandığımız bir hayata mecbur değiliz.

Ve bugün Şili'de metrolar işgal ediyor, ateşe veriyoruz. Lübnan'da korkusuzca bakanın korumasına tekme atıyoruz. Irak'ta "Ülke yoksa okul da yok!" diyerek dersleri boykot eden ve sokaklara çıkan öğrencileriz.

Sesimizi ve mücadelemizi sıra arkadaşlarımızla, kampüslerimize taşıyacak Sabırsızlık Zamanı'nın bu sayısında Ekim Devrimi'nin 102. yılını selamlayacak, bundan 9 sene önce Aralık ayında başlayan Arap Devrimleri'ni inceleyeceğiz.

Özerk ve demokratik üniversite için politik özgürlüğümüzü kazanmamız gerektiğinden bahsedeceğiz. Leyla Erbil'in "Hallaç" adlı öyküsüne bakacağız. Güncel haberler, şiirlerimiz, öykülerimiz ve ödüllü bulmacamız da olacak. Çukurova Üniversitesi ve İstanbul'un çeşitli üniversitelerinden kadın cinayetlerine, tacize tecavüze karşı "Yaşamak İstiyoruz" diyerek bizlerle buluşan arkadaşlarımızla karşılaşacağız.

#HayallerimiziDeğilKapitalizmiYıkalım diyerek başlattığımız kampanyamız devam ediyor. Görüş ve önerilerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi bizlerle arka sayfadaki Twitter, Instagram ve Facebook adreslerimizden gönderebilirsiniz.

*Son olarak Şili'den bir duvar yazısı;
"DEPRESYON DEĞİLDİ; KAPİTALİZMDİ"*

DUHA

Kuşluk vakti şimdi nar ağacım,
Ve bugün de
Binlerce ismin var dünyada,
Şimdi yüreğimin
Demir kapısı aralanıyor,
Ve güneşi içmek gerekiyor gözlerinden.
Sarılmak lazım dünyaya nar ağacım,
Hem de kollarını
Sonsuzluğun bahçesine açarak,
Sanki yıllardır arıyormuş da
Eksik olan parçan,
Şimdi buluyormuşçasına...
Hem de kızıl türkülerini,
Hani dallarının ucunda yeşerenleri;
Bir bir kondurarak gelene geçene.
Salıncak kurma vakti şimdi çocuklara
Ya da sevdasında çocuk kalanlara
Şimdi öğrenme vakti bir nar ağacından;
Bir iken bin olmayı...
Gökyüzüne fısıldadım ismini nar ağacım,
Yani dünyanın her yerine,
Artık kuşlar sadece senden bahsediyor.
Ve her zamanki gibi
Seninle anlam kazanıyor kavga...
Artık senle bir olma vakti,
Sokaklar süslemenin -nar çiçekleriyle-
Ve tüm kum tanelerini
Suya doyurma vakti,
Ve artık senle birim nar ağacım
Şimdi yüzün kışımdır,
Ömrümse karasal iklimi
çorak toprakların...

MİŞA FALİZ

EKİM DEVRİMİ

Tarihler 7 Kasım 1917'yi gösteriyordu. “Dün çok erkendi, yarın çok geç olacak, bugün tam zamanı” diyen öncü proleterler ordusu tüm Rusya’da ayağa kalkmış; toplarıyla, tüfekleriyle Kışlık Sarayı basmış ve iktidarı almıştı. “Sopadan ve dayaktan başka hiçbir şey görmemiş” bir halk uyanmış, kendi kaderini kendi ellerine almıştı proletaryanın öncülüğünde. O gün bir kez daha “göğün fethine çıkan”lar, tarihin akışını değiştirme sorumluluğunu da üstlenmiş; tüm olanaksızlıklara, olumsuzluklara, “kapitalizmin çok gelişmemiş olduğu bir ülkede devrim olmadan inşa edemezsiniz” laflarına aldırmadan girişmişlerdi inşasına sosyalizmin. O andan itibaren insanlık, insanın insanı sömürmesine karşı giriştiği mücadelede en büyük savaşımı kazanmış olmanın verdiği özgüvenle saldırmaya başlayacaktı sömürünün üstüne üstüne.

Emperyalistlerin dünyayı paylaşamamaları sebebiyle dört bir yanı yakıp yıktıkları derin bir krizi, Vladimir Lenin liderliğinde değerlendirmeyi başarmıştı Rus Proletaryası. İktidarı almak yoluyla kendi özgürlüğünü de kendi eline almış, bir dizi toplumsal devrimin önünü açmıştı. Artık geri dönülemeyecek bir yola girilmişti. Dünyanın bütün ezilenleri için her şey kökünden değişecekti.

Kısacası Ekim Devrimi, iyiye ve güzele doğru atılmış ilk büyük adımdı. Gerek Sovyetler ayaktayken gerekse çözüldükten sonra onu içeriden ve dışarıdan akıl almaz argümanlarla kötülemeye çalışanlar oldu.

Sömürünün ortadan kalkmasının mümkün olduğunu tüm dünya görecek. Kapitalizmden ve burjuva demokrasiden farklı demokrasi biçimlerine tanıklık edilecekti. Savaşların ve sömürünün sebebinin kapitalizm olduğu burjuvazinin “ulusların kendi kaderini tayin hakkını” asla tanımayacağını ancak sosyalizmde bunun gerçekleşebileceğini tüm dünyaya kanıtlayacaklardı.

Sosyalizmin geleceğinin ne olacağından bağımsız olarak burjuvazi ensesinde her zaman devrimin soluğunu hissedecek ve bunun korkusuyla geri dönülemez tavizler vermek zorunda kalacaktı.

Eğitimden herkes eşit faydalanabilecek, fırsat eşitsizliği ortadan kaldırılacak ve cehaletin kökü kurutulacaktı. Bu sayede teknolojik gelişme hızlanacak sanayileşme ivmelenecekti. Dünyanın en hızlı büyüyen kapitalist ülkesini bile üçe, dörde katlayacak bir hızda büyümenin önü açılacaktı. Ekonomik anlamda geri kalmış halkların sosyalizmle kimseye eyvallahı kalmamıştı.

Yüksek teknoloji sadece refahı yükseltmeyecek aynı zamanda askeri anlamda güçlenmesini de sağlayacaktı Sovyetlerin. İşte bu nedenle faşizm yenilecek, sosyalizm bir kere daha kahramanlaşacaktı dünya halklarının gözünde.

Önce Asya'da sonra Latin Amerika'da, Afrika'da ve Avrupa'da umut olacaktı anti-emperyalist güçlere Ekim Devrimi. Büyük çapta ve bütünlüklü devrim mücadelesine girişecekti halklar Ekim'in yarattığı umut dalgasıyla. Önce diğer Sovyet ülkelerinde, sonra Doğu Avrupa'da ve Güneydoğu Asya'da Latin Amerika ve Afrika'da birçok sosyalist devrim veya demokratik halk devrimi başarıya ulaşacak, Ekim'in açtığı yolda ilerleyecekti.

Kadın-Erkek eşitsizliğine dair en somut adımlar Ekim Devrimi'nin yarattığı Sovyet ülkelerinde ilk defa atılmaya başlanacak. LGBTİ+'lara dair gerici olmayan ilk bilimsel çalışmalar bu ülkelerde takip edilecek ve LGBTİ+'lara dair ilerici politikalar ilk defa Sovyetler tarafından hayata geçirilecekti.

Kısacası Ekim Devrimi, iyiye ve güzele doğru atılmış ilk büyük adımdı. Gerek Sovyetler ayaktayken gerekse çözüldükten sonra onu içeriden ve dışarıdan akıl almaz argümanlarla kötümeye çalışanlar oldu. Bir avuç küçük burjuva solcu Sovyetler Birliği'nin çözülmesinden kendisine umutsuzluk çıkarımı yapmaya fırsat bulsa da Ekim Devrimi ve Sovyetler Birliği bugün hala insanlığın kurtuluşu adına, eşitlik, adalet, dayanışma, özgürlük ve enternasyonalizm adına tüm devrimcilere ve komünistlere umut olmaya, iyisiyle ve ekşiğiyle bizlerin yolunu aydınlatmaya devam ediyor.

YAŞASIN BÜYÜK EKİM SOSYALİST DEVRİMİ !
YAŞASIN DEVRİM VE SOSYALİZM

Ankara Sabırsızlık Zamanı Fanzin Ekibi

GENÇLİK AYAKTA!

Şili- Güney Amerika ülkesi Şili'de ayaklanma, başkent Santiago'da günde 3 milyondan fazla kişinin kullandığı metro ücretlerine 6 Ekim'de yapılan zamlarla başlamış ve 18 Ekim'de de işgallerle devam etti.

25 Ekim'de, İtalya Meydanı'nda düzenlenen gösteriye yaklaşık 1 milyon 200 bin kişi katılmıştı.

Son süreçlerde gençlik hareketine bakacak olursak birçok yeni gelişmenin söz konusu olduğunu görüyoruz. Dünya genelinde yaşam koşullarının kötüleşmesi, geleceksizlik, sefalet artmışken yer yer, zaman zaman eylemsellikler başkaldırıları artırıyor. Önümüzde duran en yakıcı örnek Şili'ye bakabiliriz. Ulaşım ücretlerine yapılan zam sonrası başlayan protesto gösterileri ülkenin bütün kentlerine yayıldı. Daha sonrasında elektriğe %20 zam yapacağını belirten elektrik şirketi ENEL'in merkez binasını ateşe veren halk tepkisini çok net bir şekilde gösterdi. İktidar ise OHAL ilan ederek halkı baskı altına almaya çalıştı. Fakat kadınların, gençliğin, işçilerin yaptığı eylemsellikler baskıları yıkıp geçti. Örneğin sokağa çıkma yasağı sırasında opera sanatçısı bir kadın balkondan şarkı söyleyerek tepki göstermiş oldu. Yine Şili'de genç bir eylemcinin "Pardon anne, geleceğim söz konusu" demesi ve ses getiren nice örnekler var karşımızda.

Yine Ekvador ve Lübnan'da da halkın yaşam koşullarından, işsizlikten, sömürüden, baskılardan bıktığını ve artık ülkenin yaşanamayacak hale geldiğini ve halkların buna karşı isyanlarını görüyoruz. Türkiye koşullarına baktığımızda ise gençlik mücadelesinin yükseldiğini gözlemleyebiliriz. Öğrencilerin genel bazda sorunları veya talepleri yurt, ulaşım, eğitim harcamalarına yönelik yapılan zamlar. Belirli yerlerdeki mücadele kazanımlarını kaybetmemek için yaptıkları eylemsellikler... Örneğin geçmişten beri Denizler'den, Sinanlar'dan miras kalan devrimci kültürü yaşatan ODTÜ'ye faşistlerin sokulmaya çalışılması, hem ODTÜ'nün genel devrimci profiline hem de oradaki devrimci ruhun, birlikteliği dağıtılmak istenmesindedir.

Başka bir örnek olarak, Eskişehir Anadolu Üniversitesi öğrencileri kantinin Ak gençliğe toplantı için verilmesine karşı yaptıkları boykot genel istemin faşizme karşı olduğunu gösterir. Kürdistan'da gelişen eylemler ve buradaki etkisine de bakacak olursak, Kürt halkının Rojava'da

katledilmesine karşı eylem yapanlara destek olmak isteyen, oradaki baskı ve zulme karşı söz söyleyen gençliğe yönelik baskı, soruşturma ve gözaltıların arttığını gördük. Devletin uyguladığı tüm bu baskılar halktan, gençlikten korktukları içindir. Nasıl ki Gezi ayaklanması sırasında korktularsa şu anda da ikinci bir Gezi ayaklanmasının patlamasından korkuyorlar. Çünkü kadınlar, gençler, işçiler o büyük gövdesiyle bir kere ayağa kalktı mı dinci-faşizmin sonu gelecek. Gezi'de halk "Korkma la biziz halk" demişti. Şimdi gençler olarak diyoruz ki korksunlar çünkü GENÇLİK AYAKTA!

İzmir'den Bir Sabırsızlık Zamanı Okuru

GÜNDEM DEN NOTLAR

Diyarbakır'dan Sakarya'ya gelerek tarım işçiliği yapan Şirin Tosun, Adapazarı'nda Kürtçe konuştuğu için ırkçı saldırıya uğradı.

- Şili'de ulaşım ücretlerine yapılan zam sonrası başlayan öğrencilerin başlattığı protesto gösterileri bütün kente yayıldı.
- Ümraniye Nihat Sami Banarlı ortaokulunda para karşılığı özel sınıf açıldı. Devlet okulunda 3000 tl karşılığında özel sınıfın açılması veliler tarafından tekiyle karşılandı.
- Suriyeli olduğu için okulunda arkadaşları tarafından

dışlanan ve son gününde öğretmeni tarafından azarlanan 9 yaşındaki çocuk kendini mezarlığın kapısına asarak intihar etti.

- Eskişehir Anadolu Üniversitesi öğrencileri geçtiğimiz gün kantinlerinin Ak gençliğe devretmesine karşı kantin boykotuna başladı.
- Belçika'nın başkenti Brüksel'de yaklaşık 200 kişi polis şiddetine dikkat çekmek için protesto düzenledi.
- İspanya Katalan'da siyasetçilerin, Katalonya'nın bağımsızlığını savundukları için tutuklanmaları sonucu Katalan halkı 14 Ekimden beri sokaklarda.
- ODTÜ' Türk Eğitim-sen Ankara 1 nolu şube tarafından, yapılması planlanan "Cumhuriyet yürüyüşü" için 23 Ekim çarşamba günü için faşist provokasyon çağrısında bulunuldu.
- Lübnan'da yolsuzluk ve işsizlik nedeniyle kitlesel protesto eylemleri düzenlendi. Başbakan Saad El-Hariri hükümetinin istifası istendi.
- Türkiye'de 2014-2017 yılları arasında 51 bin 818 yabancı uyruklu kız çocuğu cinsel saldırıya uğradı.
- Adıyaman'a bağlı Belören'de menzilci olduğu okul müdürü hakkında, öğrencilere namaz kılması için baskı yaptığı iddiasıyla suç duyurusunda bulunuldu. Okul müdürü "Namaz kılınacak, örtülünecek, kızla erkek konuşmayacak" gibi yasaklar getirmeye çalıştı.
- Eskişehir'de maaşlarını alamadıkları için açlık grevinin 2. Gününde DİSK Birleşik Metal- İş'e bağlı işçiler Espark önünde yaptıkları basın açıklamasının ardından polis saldırısı oldu.
- Ankara Üniversitesi dil, tarih ve coğrafya fakültesinde üst üste faşist saldırılar yaşandı. Faşist grup 15 Ekim günü kurt işaretleriyle devrimci demokrat öğrencilere saldırdı.

Leyla Erbil'in Kutsal Ailesi

Leyla Erbil; Ferid Edgü, Orhan Duru, Bilge Karasu, Demir Özlü vb. öykücülerle 50 kuşağı içerisinde anılır. Bu kuşakta tıpkı Dostoyevski'nin "Hepimiz Gogol'un paltosundan çıkmayız." belirlemesi gibi "Biz de Sait Faik'in cebinden çıkmayız." diyerek Sait Faik'in kendilerine nasıl rehberlik ettiğini dillendirilir. Bu kuşak aynı zamanda Varoluş Edebiyatçılarından Franz Kafka, J. Paul Sartre, Dostoyevski, Albert Camus gibi yazarları okuyarak kendilerine has bir dil, bir metin inşası yaratmışlardır.

Bizler de size bu kuşakta yer alan Leyla Erbil'in Halıaç kitabındaki Kutsal Aile metninden bahsedeceğiz. Ge-

rici bir hafızanın sürekli canlı tutulmasına dair eleştirel bir yaklaşımdır Kutsal Aile metni... Bu eleştirel metin ironinin de olduğu, Kemalizmin de eleştirildiği bir durum öyküsüdür.

“Babandan iyi mi bileceksin?” diyen annenin, babanın yanında nasıl durduğunu daha girişten anlıyoruz.

Baba bir tarih öğretmenidir, doğruları yıllardır kendisinin anlattığını oğluna kabul ettirmeye çalışmaktadır:

“Otuz yıldır tarihi ben anlatıyorum bu vatanın evlatlarına!”

**Bütün
öykü boyunca
elden ele dolaşan
bebek beklenmedik
bir anda babanın
kucağından düşerek
koşmaya başlar:**

Oğul babanın doğrularına itiraz etmektedir:

“Tüm dünya yanlış belletmiştir tarihi halkına!”

Yatalak nine; eskiyi ve gerici hafızayı simgelemektedir. Yazar, ninenin bu eski ve gerici hafızasını bir şizofren karakter üzerinden anlatır:

“Cebeciler kethüdası

Mustafa Ağayı Cebecibaşılığa,

Cebecibaşı Abdurrahman Paşayı

Sakız Muhafızlığına, Tamışvar-

dan ayrılmış bulunan Deli Ömer

Paşayı Midilli Muhafızlığına, Midil-

li'den ayrılan Bahri Mehmet Paşayı Kıbrıs valiliğine tayin ettim.”

Öykü bir an üzerinden ilerlerken birdenbire okuyucuyu Şapka Devrimi'ne götürür.

“Kastamonu'da ağaç kesicileri 4 lira yevmiye alırlar. Atatürk kılık devrimini 1925'te yapmıştır ve ilk olarak, Kastamonu Vilayet Konağı'nın önünde toplanmış olan

halka, başındaki şapkayı çıkarıp göstermiştir. “Bu serpuşa şapka derler.”

Okuyucuya Şapka Devrimi'nin ne olduğu anlatılırken okuyucu işçilerin ne kadar ucuza çalıştırıldıklarını görür. Yazar tam da burada çok ince bir şekilde varolan düzenin sınıfsal eleştirisini de ortaya koyar. Bütün öykü boyunca elden ele dolaşan bebek beklenmedik bir anda babanın kucağından düşerek konuşmaya başlar:

“Baba bana Viyana'yı kuşat, baba bana Eflak Buğdan Beyliklerini, Bosna ve Hersek'i al, baba bana Kırım'ı, Kıbrıs'ı, İran'ı ve Irak'ı al; baba bana taaaa Asya'nın ortasından kopup geldiğimiz o yerlere gideceğim bir at al!”

Bu öyküde bir metin kazısı yapacak olursak; an üzerinden fetih geleneğinin aslında sürmekte olduğu ve bu sorunun hala can alıcı bir yerlerde olduğu bütün çıplaklığıyla gösterilmektedir. Bu yakıcı çıplaklığı görmek isteyen okuyucumuz yanı başımızda yıllardır süren Suriye'deki savaşa baksın.

Antakya'dan Bir Sabırsızlık Zamanı Okuru

DÖB'lü Kadınlar olarak Ekim ayında Çukurova Üniveristesi ve İstanbul'un farklı üniveristelerinde kadın cinayetlerini, tacizi-tecavüzü protesto amaçlı üzerinde "Yaşamak İstiyoruz" yazılı rozetler dağıtıldı. Tıp Fakültesi'nden Mühendislik Fakültesine, Fen Edebiyat'tan İktisat, Hukuk Fakültekerine kadar, neredeyse her fakülteden öğrencilere ulaştığımız bu kampanya birçok insanın ilgisini çekti.

MÜCADELE BİTMEZ!

Hak mı sence genç neslin elinden geleceğini çalmak?
Ve hayallerini tek tek koparmak
Alınan nefesin on katına el koymak
Buna vergi deyipte soygun yapmak

(Ye) Hak mı var söylesene gelecek zorlu bir hayli sorunlu
Adım atarak gelinmez buraya o yüzden koşmak zorunlu bir
hayli yoruldum

Sokak okuldu ama villa kuruldu üzerine
Bıçak gibi girdi kan ağacın üzerinde
Engeller senin yüreğinde

Şimdi, yürü onun üzerine hadi bakalım!
Bunlar iyi günlerimiz ama kötü gün de bitebilir
Güneş olmadan tabii kendi önünü görebilirsin

Bir çözüm üret ve uygulamaya koyul
Senin için de bitmeden bu olası kanlı oyun
Karlı yolum ama engellere alıştı vücudum
Sendeleme bu barış hücumu

Yarıştır kuruşu ve def et duyguları
Bundan sonra yok artık huzurun
(Ye) Mutluluğun resmi desen kalem alacak
paramız bile yok

Aramızı boz
Yakaladı poz
Adamını koz

Yaramadı boss(patron)

Tomaları sokağa döküldü ama yine de bunun içi boş
(bunun için koştur! , ye)

Sen de koş! Underground alev alev sen girmedikçe
Toplamak lüzumsuz bütün bir kitle
Zaten yaşam zoru büyük bir yükselişte
Bu mücadele bitmez sen ölmedikçe

KAINAT

Adana'dan Bir DÖB'lü

YENİ EVRENİN DEVRİMLERİNDE GENÇLİĞİN ROLÜ-2 ARAP DEVRİMLERİ

*“Baylar, ÷lkemizi
bir mezarlıęa çevirdiniz
kafalarımıza kurşunlar gömdünüz
ve katliamlar yaptınız.
baylar, böylesine bir şey
hesabı tutulmadan kalmaz
halkımıza tüm yaptıklarınız
defterlerimizde kayıtlı.”*

-Mahmud Derviş

Bir önceki sayımızda, 21.yy 'da kapitalizmin küresel çapta çöküş içerisinde olduğunu, çöküşün bugün de hızla devam ettiğini söylemiştik. Kapitalizmi yok oluşa götürecektir bu çöküşü hızlandıran ayaklanmalar ve devrimler 21.yy 'da sık sık yaşandı/yaşanıyor. Bu sayımızda ise ayaklanmaları incelemeye başlayacağız. İlk olarak, 21.yy 'ın ilk ayaklanmalarının yaşandığı Ortadoğu 'ya, Arap Devrimleri 'ni incelemeye

gideceğiz. Ve elbette elimizde gençlik adına sonuçlarla dönüp ilerlemeye devam edeceğiz.

Üniversite öğrencilerine hiç yabancı gelmeyecek bir olayla başlıyor Arap Devrimleri.. Üniveristeden mezun olmuş ve iş bulamadığı için seyyar satıcılık yapan Muhammad Buazizi, 17 Aralık 2010 tarihinde Tunus'ta işsizlik, ekonomik problemler, geleceksizlik ve ülke içerisindeki siyasal baskı nedeni ile kendini ateşe verdi ve yanarak öldü. Onu yakarak öldüren bu ateş aynı zamanda Ortadoğu ve dünyada 21.yy devrimlerinin kıvılcımı oluyor.

Buazizi'nin bu bireysel eylemi, toplumun biriken öfkesinin yansımasıydı. Tam da bu yüzden, Buazizi öldükten hemen sonra Tunus'ta yaşayan milyonlarca insan sokaklara döküldü. Ve ardından

ayaklanma; Mısır'a, Suriye'ye, Libya'ya, Yemen'e, Ürdün'e ve Bahreyn'e kadar yayıldı. Bu ayaklanmaların ayrıntılarına birazdan değineceğiz. Peki Ortadoğu'da neler yaşıyordu? Neden bir ayaklanmalar zinciri oluştu?

Kapitalist sistemin dünya genelindeki çöküşü krizlerinin yoğunlaşması ve derinleşmesi, emperyalistler dünya genelinde bağımlılık ilişkilerini derinleştirmeye itmiştir. Doğrudan bağımlı

ülkelerin ekonomik, iktisadi, mali olarak dizayn edebilmek ve ülke pazarlarını daha sıkı denetim altında tutabilmek için tam ilhak sürecini dünya genelinde derinleştirmeye başladı. Emperyalizmin ekonomik zoru, sadece ekonomik değil, siyasal zor

Buazizi'nin bu bireysel eylemi, toplumun biriken öfkesinin yansımasıydı. Tam da bu yüzden, Buazizi öldükten hemen sonra Tunus'ta yaşayan milyonlarca insan sokaklara döküldü

olarak da ele alınmalı, dünyada gelişen karşı-devrimler, gerici ayaklanmalar, darbeler, hükümetlerin emperyalistler tarafından belirlenmesi Ortadoğu'da da yaşanmaktadır. Ortadoğu başından beri, gerek coğrafik ve stratejik, gerekse hammadde bakımından ve dünya petrol rezervlerinin önemli kısmının bu bölge de bulunması nedeniyle de sürekli emperyalistlerin iştahlarını kabarttığı bölgelerden biridir. Petrol, doğalgaz gibi enerji kaynakları emperyalistlerin kontrol etmek istediği enerji kaynaklarıdır, fakat bazı sığ görüşlerin söylediği gibi Ortadoğu'daki emperyalist müdahaleler, darbeler, savaşların asık sebebi petrol değil tam ilhak sürecinin o ülke ekonomilerinde derinleştirilmesi ve o ülkelerin tarımının, sanayisinin, ticaretinin

nin çökertilerek emperyalizme tam bağımlı hale getirilmek istenmesidir. Emperyalistlerin bu politikaları, zaten kapitalizmin çöküşü nedeniyle işsizlikle, geleceksizlikle açlık ve sefaletle boğuşan Ortadoğu halklarının ülke içerisinde diktatörler eliyle siyasal baskı altında yönetilmesini beraberinde getiriyordu. Ayaklanmaların yaşandığı her Ortadoğu ülkesinde durum hemen hemen aynıydı; on yıllardır iktidarda olan diktatörler, zorbalık, dinci gericilik, işsizlik, geleceksizlik vb.... Tüm bunlar Arap Devrimleri'ni mayalayan olgulardı.

Burada yukarıda bahsettiğimiz ülkelerin hepsine değine-

meyeceğiz. Bunun yerine sanayileri

diğer Ortadoğu ülkelerine göre

daha gelişkin, nüfusu daha

yoğun olan ve devrimlerin

başlangıç noktaları olan

Mısır ve Tunus'u ince-

yeceğiz. Tunus'ta, Sidi

Bu Zeyd şehrinde başla-

yan ayaklanma, çok

kısa bir süre içerisinde

birçok şehre yayılıyor,

sokaklara barikatlar ku-

ruluyor, toplumun farklı

kesimlerinden milyon-

larca insan bu barikatlarda

birikiyor ve temelinde kapita-

lizme karşı çatışyordu. Ayaklan-

maya karşı çözüm arayışlarında olan

Tunus devleti ise OHAL ilan ederek, gözaltılar, katliamlar, ga-

zete kapatmaları gibi zorbalıklarla ayaklanmayı bastırabilece-

ğini düşünüyordu. Ancak Tunus halkı 23 yıldır iktidarda olan

diktatör Zeynel Abidin Bin Ali'yi iktidardan indirene dek so-

sakları terk etmedi. Mısır'da ise yine 30 yıldır iktidarda olan

Hüsnü Mübarek 18 gün süren eylemlerin sonucunda devrildi.

Merkezi Tahrir olan ayaklanma da bine yakın insan öldürüldü,

Ayak-
lanmaların ya-
şandığı her Ortadoğu
ülkesinde durum hemen
hemen aynıydı; on yıllardır
iktidarda olan diktatörler,
zorbalık, dinci gericilik, iş-
sizlik, geleceksizlik vb....
Tüm bunlar Arap Devrim-
leri'ni mayalayan olgu-
lardı.

yüzlerce kişi yaralandı ve gözaltına alındı.

Tunus ve Mısır'da özellikle öne çıkan belli başlı unsurlardan birincisi, her iki ayaklanmada da ön planda gençlik kitlelerinin olmasıydı. Barikatlarda, çatışmalarda ortaokul öğrencileriyle bile karşılaşmak mümkündü. İkinci unsur, ayaklanmaların çok kısa süre içerisinde ülkeye ve Ortadoğu'ya yayılmasıydı. Burada en çok da gençlik kitlelerinin kullandığı sosyal medya büyük bir rol oynuyor. Değınmek istediğımız üçüncü nokta ise Arap Devrimleri'nin ilerleyişini engellemeye çalışan emperyalist-kapitalistlerin devrimleri zor yolunun yanısıra, politik çevirme hareketi uygulayarak geçici olarak yavaşlatmaları... Örnek olarak, Tunus'ta emperyalizm eliyle seçimlerin yapılması ve yine emperyalistler ile işbirliğı içinde olan El-Nahda'nın iktidara getirilmesini ya da Mısır'da Mübarek'ten sonra iktidara gelen radikal İslamcı Mursi'yi verebiliriz. Ancak emperyalistlerin bu başarıları geçicidir. Çünkü işçi ve emekçilerin, gençliğin, toplumun ezilen kesimlerinin ayaklanmaya yol açan koşulları katmerleşerek derinleşmektedir. Ve bu koşullar işçi sınıfı öncülüğünde ortadan kaldırılmadıkça devrim her zaman gündeme gelecektir. Buna bugün Sudan'da yaşanan devrim, biz bu yazıyı yazarken sürmekte olan Lübnan ve Irak'taki ayaklanmalar en iyi örnek olacaktır.

Bütün bunlardan yola çıkarak bugün bizlerin yaşamlarını da derinden etkileyen kriz ve geleceksizliğe karşı toplumun en dinamik, en hızlı öğrenen kesimi olan gençlik olarak bir araya gelmeli, gençliğe ulaşabilmek adına kitle iletişim araçlarını iyi kullanmalı, ayaklanmalara yön verebilmek için devrimci safalarda örgütlenmeliyiz. Unutmayalım ki, yaşamlarımızı iyileştirmek günümüz koşullarında yalnızca sokaklarda mücadele etmekten geçiyor...

Gelecek sayımızda görüşmek üzere!

Nazlı Can

KARA DELİKLER

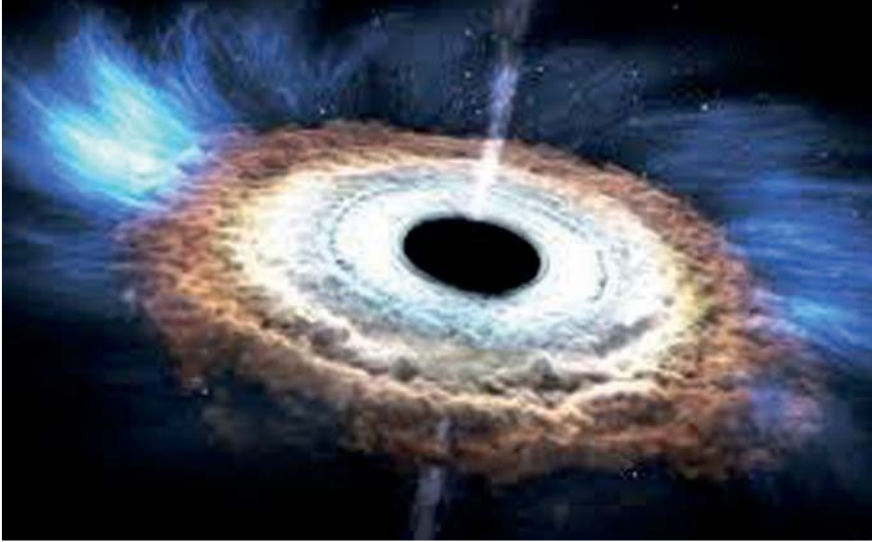
Peki bir kara deliğin içine düşersek ne olur? Bu durumla ilgili çok güzel bir terim ortaya atılmış: Spagettileşme.

İlk kez Karl Schwarzschild tarafından, Einstein'ın genel görelilik kuramının çözümlenmesi olarak ortaya çıkan kara delik fikri, yakın zamanda birinin fotoğrafının çekilmesiyle doğrulandı. Şimdi sizinle kara deliklerin ne olduğuna ve onlardan neden kaçamayacağımıza bakalım.

Kara delikler çok büyük kütleli olan ve çok güçlü çekim kuvvetleri nedeniyle yeteri kadar yakın mesafede bulunan hiçbir madde veya radyasyonun kaçamayacağı, her şeyi yutan kozmik yapılardır. Peki bu delikler nasıl oluşur?

Kara delikler birkaç farklı şekilde oluşabilir. Bu yollardan birincisi yıldızların çökmesidir. Ömrünün sonuna doğru yaklaşan yıldızların iç basıncı kendi kütle çekimini yenemediği durumda yıldız çökmeye başlar ve bu çökmeyi durdurabilecek bir

mekanizma yoktur. Bir süre sonra tüm kütle bir noktaya toplanmıştır ve yoğunluk bayağı arttığından bu kütlenin çevresindeki her şey, ışık bile, bu yapının içine doğru çekilir.

Şimdi, bu devasa kütleli kozmik yapılardan neden kaçamayacağımızı inceleyelim. Gerçi hepimiz bilim kurgu filmlerinde, romanlarında, bu deliklerden ışığın bile kaçamadığını görmüştüzdür. Işığın bile kaçamadığı bu yapılardan biz insanların kaçabilmesi imkansız olurdu. Aslında kara deliğin içinde ne olduğunu bilmediğimiz için bu soruya yanıt vermek o kadar da kolay değil. Peki bir kara deliğin içine düşersek ne olur? Bu durumla ilgili çok güzel bir terim ortaya atılmış: Spagettileşme.

Bu durumda kara deliğin muazzam kütle-çekim kuvvetine fazlasıyla yaklaşırsanız, gelgit kuvvetleri denen bir kuvvetin etkisinde kalacaksınız. Yani kara deliğe yakın olan tarafınız hangisiyse o tarafınız daha çok kütle-çekim kuvvetine maruz kalacaktır. Dolayısıyla vücudunuz o bölgenizden başlayarak uzadıkça uzar ve atom altı parçacıklarınıza kadar ayrılıp uzun ince bir çizgi haline gelene kadar parçalanır. Evet, pek iç açıcı değil. İşte Stephan Hawking tarafından popülerleştirilen bu kavrama Spagettifikasyon adı verilir.

Son olarak, kara deliklerin ölüp ölemeyeceği konusuna değiniyoruz. Kara deliklerin sadece her Şeyi yutan, ancak etrafa hiçbir Şey yaymayan yapısından ötürü hiçbir zaman ölmeyeceği düşünölmüŐtür. Çünkü ölmesi için bir neden yok gibi gözüküyor. Ama bu düşünce, yine Stephan Hawking ve Jacob Beckenstein ile tamamen yok edilmiŐtir.

Kara delikler etraflarına Hawking IŐıması isimli bir iŐıma sağarlar ve bu iŐıma yüzünden belli bir süre sonra buharlaŐma yoluyla öleceklerdir. Ama bu sürenin on veya yüz milyarlarca yıl düzeyinde olduğu hesaplanmıŐtır. Bu süreyi daha iyi anlamak için evrenimizin 13.8 milyar yaŐında olduğunu düşünöbiliriz.

Kara deliklerle ilgili bilinen birçok Şey olsa da hala bilinmeyen yönleri fazlasıyla mevcut. Kara deliklerin getirdiği cevaplanmayı bekleyen onlarca soru ve merak edilenleri cevaplayabilmek için bilim insanları araŐtırmalarını aktif halde sürdürüyor.

Antakya'dan bir DÖB'lü

ÖZERK VE DEMOKRATİK ÜNİVERSİTEYE DAİR

Öğrenci gençlik ise bir sınıf değil, farklı sınıf ve katmanlardan gelen, belli bir yaş grubunu ifade eden, karma yapıda bir gençlik kategorisidir.

Eğitim sistemi ve özerk demokratik üniversite talepleri tartışılacak ise, öncelikle bunun öznesi olan öğrenci gençliğin toplumdaki konumu ortaya konulmalıdır. Öğrenci gençlik kendisine ait bir ideolojisi olan bir sınıf mıdır? Genel ve ortak sorunları ve çıkarları olan bir toplumsal kategori midir? Dolayısıyla genel bir öğrenci hareketinden söz edilebilir mi? Buna cevabımız hayır. İçinde yaşadığımız kapitalist toplumda, kendisine ait ideolojisi olan iki temel sınıf burjuvazi ve proletaryadır. Bununla birlikte küçük burjuvazi gibi ara katmanlar da vardır. Öğrenci gençlik ise bir sınıf değil, farklı sınıf ve katmanlardan gelen, belli bir yaş grubunu ifade eden, karma yapıda bir gençlik kategorisidir. Bu niteliği itibariyle toplumun çelişki ve çatışmalarını da yansıtır. Dolayısıyla tutarlı ve ken-

dine özgü bir ideolojisi olamaz.

Eğitim sistemi ise, devletle ve devletin ideolojisiyle olan bağı içerisinde ele alınmalıdır. Çünkü hiçbir toplumsal kurumun olmadığı gibi, eğitim sisteminin de üretim ilişkilerinden bağımsız olduğu düşünülemez. Eğitimin niteliği verili toplumsal sistemin yapısına göre değişkenlik gösterir. Örneğin feodal toplumda kilisenin etkin olduğu eğitim sisteminde Hristiyanlık ideolojisi yayacak, köylülere mutlak itaati öğ-

retecek bir eğitim söz konusu iken, Fransız Devrimi sonrasında kapitalist toplumda tanrı geri plana düşmüş artık amaç “vatansever” yurttaşlar yetiştirmek suretiyle “ulus”u korumak olmuş, öğretmen sistemin mutlak otoritesinin temsilcisi olmuştur.

Üretim araçları karşısındaki konumunuz, yani mensubu olduğunuz toplumsal sınıf alacağınız eğitimi belirler.

Kapitalist toplumda, maddi açıdan, ve dolayısıyla da manevi açıdan egemen olan burjuvazi, okul ve eğitim aracılığı ile kendini düşünsel anlamda yeniden üretir.

Üretim sürecinin ihtiyaçlarına göre şekillendirdiği eğitim ve müfredatı ile bireyleri yetiştirir. Bu doğrultuda eğitimin sınıfsal bir niteliği olduğu açıkça görülmektedir.

Devlet biçimi faşizm olan Türkiye gibi bir ülkede faşizm terör yoluyla üniversitelerin görece özerkliğini ortadan kaldırırken; İngiltere, ABD gibi sermayenin güçlü olduğu ülkelerde eğitim kurumları görece daha özgür olabilir. Fakat özünde kapitalizm evrenseldir, her iki örnekte de sermayeye bağımlı bir eğitim sistemi vardır.

Kapitalizmin eğitim sistemi bir ayıklama sürecidir ve bu ayıklama fırsat bakımından eşit olmayan, temelde aileden ailenin sınıfsal niteliğine göre farklı eğitim gören çocuklar içeri-

sinde gerçekleşir. Bu ayıklama süreci sermayenin ihtiyacına göre eleman yetiştirme sürecidir. Türkiye’de YÖK, yönetmelikler, müfredat, sınav sistemi vs. Türkiye kapitalizminin ihtiyaçlarına göre bireyleri yetiştirmenin araçlarıdır. Hiçbir anlamda özgürlüğün söz konusu olmadığı, tekellerle iç içe olan ve polislerle baskılanan, bilimle hiçbir bağın olmadığı, dinci gerici ders içeriklerinin olduğu eğitim sisteminin niteliği, niteliksiz oluşudur diyebiliriz.

Eğitimin niteliği bu ise ve öğrenci gençliğin toplum içerisindeki konumu bu ise, buna karşı ne genel bir öğrenci hareketinden, öğrenci eksenli kurtuluş hareketinden; ne de genel ve eşit bir eğitimden söz edilebilir. Eğitimin niteliğine ilişkin sorunlarımız, öğrenci gençliğin genel ve ortak sorunları olmaktan çok, geldiğimiz sınıfsal kökenden kaynaklanan sorunlardır. Üretim ilişkilerinin ve sınıf çelişkilerinin yarattığı sorunları aşmanın yolu üretim ilişkilerini ve sınıf çelişkilerini aşmaktır.

Özerk ve demokratik üniversite mali, yönetsel ve bilimsel anlamda özerkliği ifade eder. Bu özerklik kurumsal bir özerkliği ifade ettiğinden ve faşizmin devlet biçimi olduğu, tüm devlet kurumlarının faşistleştirildiği yaşadığımız topraklarda bu ancak bir devrimle mümkün kılınabileceğinden devrimci bir taleptir de. Ancak özerk ve demokratik üniversite talebi düzen içine sıkıştırılır ve bir amaç haline getirilirse reformist bir taleptir. Kapitalist sistem içerisinde özerk ve demokratik üniversite bir şekilde sermayeye bağlı olmaya devam eder. Eğitim sistemi sınıf çelişkilerini yansıtır, bununla birlikte bu yansımaları devrimci bir yöne çevirecek olan işçi sınıfıyla örgütsel ve programatik bağlarını kurmuş siyasi öznedir. Siyasi özneler, yani bizler için özerk ve demokratik üniversite mücadelesi, sömürüyü ortadan kaldırma mücadelesine, işçi sınıfının burjuvaziye karşı yürüttüğü mücadeleye öğrenci gençliği katmanın, öğrenci gençliği devrimci temelde harekete geçirmenin bir aracıdır. Aynı zamanda üniversite ortamı demokratikleştikçe devrimci çalışma alanı büyür, üniversite devrimci çalışmanın bir odağı olabilir. Özerk ve demokratik üniversite mücadelesi, fa-

şist devlet içerisinde devrimci bir mücadeledir. Çünkü ancak faşizmin parçalanması ve tekelci kapitalist devletin yıkılması ile mümkün olabilir.

Siyasi özneler, yani bizler de bu taleplere devrimci bir muhteva katarak ve kapitalizme karşı savaşmaksızın bu taleplerin hayata geçemeyeceğini, bunların ancak bir devrim neticesinde mümkün olduğunu ortaya koyarak hareket etmeliyiz. Çünkü biliyoruz ki politik özgürlük kazanılmadan akademik özgürlük kazanılamaz!

İstanbul'dan Bir DÖB'lü

Bir Gül Hikayesi

Uzun yamalı pijamaları, dağınık saçları ve uykulu gözleriyle annesine yetişmeye çalışıyordu. Annesi hızlı adımlarla ilerliyor, arkasına bakıyor, kızgın gözlerle kızını kontrol ediyordu. Gökyüzü karanlık, hava serindi. Dışarıda sokak köpekleriyle bu iki kadından başka kimsecikler yoktu.

Annesi: “Sana geç uyuma demedim mi kızım ben. Şimdi bizi bırakıp giderlerse ne hesap veririm?Ahh.. Bir türlü dinlemiyorsun sözümü...” diye söyleniyordu. Ceylan suçlu olduğu için annesine söyleyecek söz bulamıyordu. Başını öne eğerek adımlarını hızlandırmayı tercih etti. Soluk soluğa kalmışlardı ama durağa yetişmeleriyle otobüsün gelmesi bir oldu. Bu sefer otobüs geç kalmıştı. Bir oh çekti Ceylan'ın annesi. İçine su serpildi. Otobüsteki kadınlara selam verip en arkaya geçtiler. Havasız, karanlık, sessiz bir otobüs, ter kokusu ve yorgun argın bakan kadınlar... Annesinin en yakın arkadaşı Aycan bugün oldukça mutsuz görünüyordu.

Herhalde yine kocasıyla kavga etmişti. Az önceki sessizlik kayboldu. İşçiler kendine gelmiş, aralarında sohbet etmeye başlamıştı. Ceylan her zaman yaptığı gibi dışarıyı seyrediyor, bir yandan hayaller kuruyordu. Aycan ablanın mutsuz olmasını istemiyordu. Ceylan'ın annesi de genel olarak mutsuzdu aslında. Annesi ile babası sürekli kavga ediyordu. Birbirleriyle kavga etmedikleri bir gün yok denecek kadar azdı. Bir yandan ailesinde yaşadığı problemleri diğer yan-

Ailesi Yaren'i el bebek gül bebek yetiştirirdi. Bahçe işlerine asla götürmezdi. Ceylan düşünüp dururdu. "Benim ne eksikim var? Neden Yaren evinde mışıl mışıl uyurken ben bahçeye gelip yere dökülen limonları topluyorum." diye.

dan eskiden oturdukları mahalledeki arkadaşı Yaren'i düşünüyordu. Şehre taşındıkları için oldukça mutsuzdu. Para biriktirip Yaren'le badem şekeri alırlardı. Bazen evin avlusunda, bazen de limon ağaçlarının olduğu bahçenin hamamında oturur badem şekeri yer, sohbet ederlerdi. Çok mutlu oluyor ve o günleri özlüyordu. Bazı zamanlar Yaren'i kıskanırdı fakat iyi anlaşılırdı. Ailesi Yaren'i el bebek gül bebek yetiştirirdi. Bahçe işlerine asla götürmezdi. Ceylan düşünüp dururdu. "Benim ne eksikim var? Neden Yaren evinde mışıl mışıl uyurken ben bahçeye gelip yere dökülen limonları topluyorum." diye. Sonra kendi sorusuna cevap buldu. Çünkü köydeki bahçelerin, tarlaların çoğuna sahiptiler. Zengindiler. Nasıl zengin olmazlar? Yaren şehir merkezine özel kurslara gidiyordu hep. Yüzme, bale, çizim kursları.. Aysun'a sormuştu bu soruyu bir keresinde. Aysun her şeyi bilirdi. Ne zaman bakkala ekmek almaya gitse onu kitap okurken görürdü. Bakkalın duvarları boylu boyunca şirirlerle kaplıydı.

"Hep böyle süreceği sanılır bir gül hikayesinin, hep böyle sürer amma bir gün sonu değişir." Bir başka tarafta ise: "Yaşamak şakaya gelmez" yazıyordu. Pek aklı ermi-

Aycan teyze gözyaşlarını gömleğiyle siliyor, ağlarken bişeyler anlatmaya çalışıyordu. Beti benzi soluk yüzü kırışıklıklar içinde eşarbının altından bir tutam saç sarkıyordu. Aycan teyze kocasıyla kavga etmişti.

yordu Ceylan'ın bu şiirlere. Ama okuyunca da bir hoş oluyordu. Ceylan'ın sorusundan sonra Aysun sevgi dolu gözlerle bakmıştı ve "Sen proleter bir ailenin çocuğusun da ondan

canım benim. Proleter bir annenin proleter kızı" cevabını vermişti. İyi, güzel de proleter ne demektir? Ceylan bunları düşünürken Aycan teyzenin ağladığını fark etti. Annesi teselli etmeye çalışıyor; otobüsteki kadınlar ise aralarında fısıldayıp Aycan teyzeye garip garip bakıyorlardı. Her gün şen şakrak olurdu otobüs. Kadınlar dertlerini anlatırdı, küfürlü konuşup kahkaha atarlardı, birbirlerine laf sokarlardı şaka yoluyla.

Şoför Nedim: "Geldiğimiz zamana bak be! Karı, kız kısmısı küfreder mi? Hasbinallahhh...." deyip söylenirdi durmadan. Kadınlar da kıkır kıkır gülerlerdi bu söylediklerine. Aycan teyze gözyaşlarını gömleğiyle siliyor, ağlarken bir şeyler anlatmaya çalışıyordu. Beti benzi soluk yüzü kırışıklıklar içinde eşarbının altından bir tutam saç sarkıyordu. Aycan teyze kocasıyla kavga etmişti. Behzat amca hem işsiz bir adamdı hem de içki alışkanlığı vardı. Aycan abladan içki almak için para istemişti. Vermeyince Aycan ablayı da oğlu Mıstığı da dövmüştü.

Ceylanın annesi: "Ağlama bacım ağlama. Elleri kırılırsınca adam... Benim herif farklı mı sanıyorsun? Sabahtan akşama çalıştığım yetmezmiş gibi eve gidince temizlikle, yemekle uğraşılıyor bir de adamın kahrını çekiyorum. Ağzımı açıp konuşayım diyorum lafı ağzıma tıkıyor. Geçen öyle bir vurdu ki Allah şahidim olsun ayağım hala morluk içinde. Gençliğimi soldurdu gençliğimii... Birden şoför yüksek sesle

bağırmaya başladı: “Hadi bakalım ablacım. Hızlı hızlı inin otobüsten. Oyalanmayın. Daha diğer işçileri almam lazım” dedi. Fabrikaya yetişmişlerdi. Ne zaman fabrikanın gri soluk kapısını görse kalbine ağırlar giriyordu Ceylan'ın. Günün bitimini hayal ediyordu hemen. Herkes hızlı hızlı otubüsten inmiş fabrikadaki yerine yerleşmişti. Kadınlar küçük küçük sandıklara meyve sebze dizerek paketleme yapıyorlardı. Gene o koku... Ceylan o kokuyla bütünleşmişti artık. Fabrikanın kokusu... Her yer domates kokuyordu sanki. Gömleği de domates kokuyordu. Yatağındaki yorgan bile domates kokuyordu. Hahhhh! Geldi işte. Neriman geldi. Herkes önündeki sandığa bakıyor, hızlı hızlı iş yapıyordu. Nergis teyze çiğnediği sakızı yutmuştu. Aycan abla iş yaparken müzik dinlerdi. Kulaklığını çıkarıp bir kenara fırlattı. Kimse sağına soluna bakmıyordu. Topuklu parlak ayakkabıları, siyah keten eteği, ipek gömleği ve etrafa yayılan çiçekli parfümüyle fabrikayı turluyordu. Ceylan'ın nefesi kesilmişti. Çünkü bu kadın sürekli bağırıyordu:

“Buraya bakınn burayaa.. Daha hızlı çalışın. Herhalde uyanamamışsınız daha siz. “Biraz daha dolaşp bağırmaya devam ediyordu. “Gözüm üzerinizde. Kameradan izliyorum sizleri. İş yaparken aranızda konuşmayın. Konuşmaya mı geldiniz buraya? Nergis ablaya dönerek:

“Lavaboda nıpiyosun saatlerdir anlamıyorum. Takip etmiyorum sanma. Bundan böyle 10 dakikadan fazla kalınmayacak ona göre” deyip

odasına doğru yürümeye başladı. “Oldu olacak bir de altımıza bez bağlasaydın sursatsız karı” deyip söylenmeye başladı Nergis teyze.

Ceylan'ın en

Fabrikanın kokusu... Her yer domates kokuyordu sanki. Gömleği de domates kokuyordu. Yatağındaki yorgan bile domates kokuyordu..

sevdiği zamanlar ögle arasıydı. Biraz dinlenme fırsatları oluyordu. Aşçı başı bugün kuru fasulye ve pilav yapmış. Bugün ne çıkacaktı yemeğin içinden acaba? Saç mı, kıl mı, böcek mi? İşçiler bir yandan yemek yiyor diğer yandan yemekhane-
nedeki televizyonu seyrediyorlardı. Şehrin merkezinde eylem olmuş haberde gösterilene göre. Eşi tarafından katledilen bir kadın için eylem yapılmış. “Kadının kurtuluşu devrimde...” sloganları yükseliyor. Onca polise, askere karşı çıkıyor kadınlar. Sonra da gözaltına alınıyorlar. Gözaltına alınan kadınların isimleri okunuyor. Mervan, Sevcan, Aysun... Aysun mu ? Bu bizim Aysun. Saçından sürükleye sürükleye alıp götürüyorlar.

Annesi: “Kız bu bizim mahalledeki Aysun değil mi?”
“Evet anne Aysun abla.”

“Vah Yavrum nasıl da çekiyorlar kızın saçından. Ama takdir ediyorum vallahi. Kız sabah akşam okuyor, hakkımızı savunuyor. Bak şimdi de eyleme gelmiş, aldılar götürdüler. Babası duymaz inşallah. Vallahi de alır okuldan.”

Yemekler yendi, işçiler iş başına. İş bitimi yorgun argın evlerine geldiler Ceylanla annesi. Baba boylu boyunca uzanmış televizyon izliyordu. Ceylan üzerindeki domates kokusundan kurtulmak için yıkanmaya gitmişti. Neyin kokusuydu bu ? Fabrikanın, sebzelerin, yoksulluğun kokusu... Ya da başkaldırının. Anne gelir gelmez temizliğe başlamıştı. Elbiseleri asarken tekrarlayıp duruyordu:

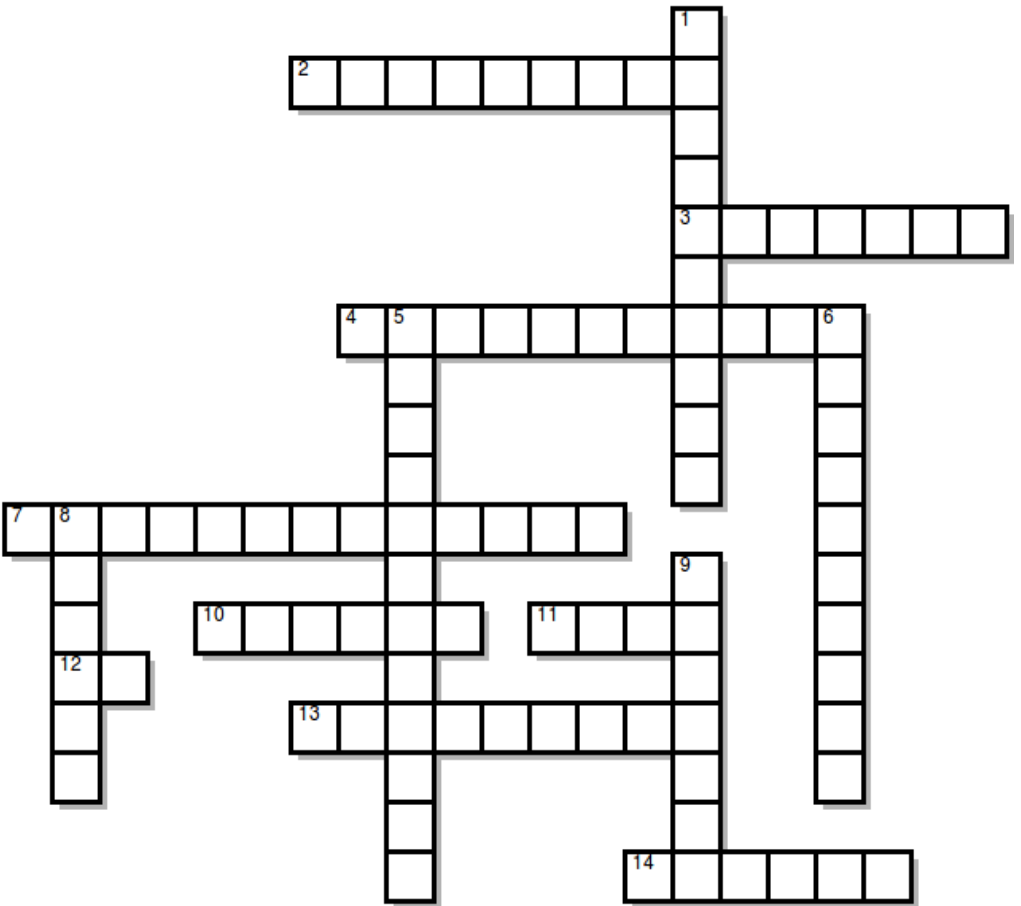
“Kadının kurtuluşu devrimde!”

“Kadının kurtuluşu devrimde!”

“Kadının kurtuluşu devrimde!”

Adana'dan bir DÖB'lü

BULMACA

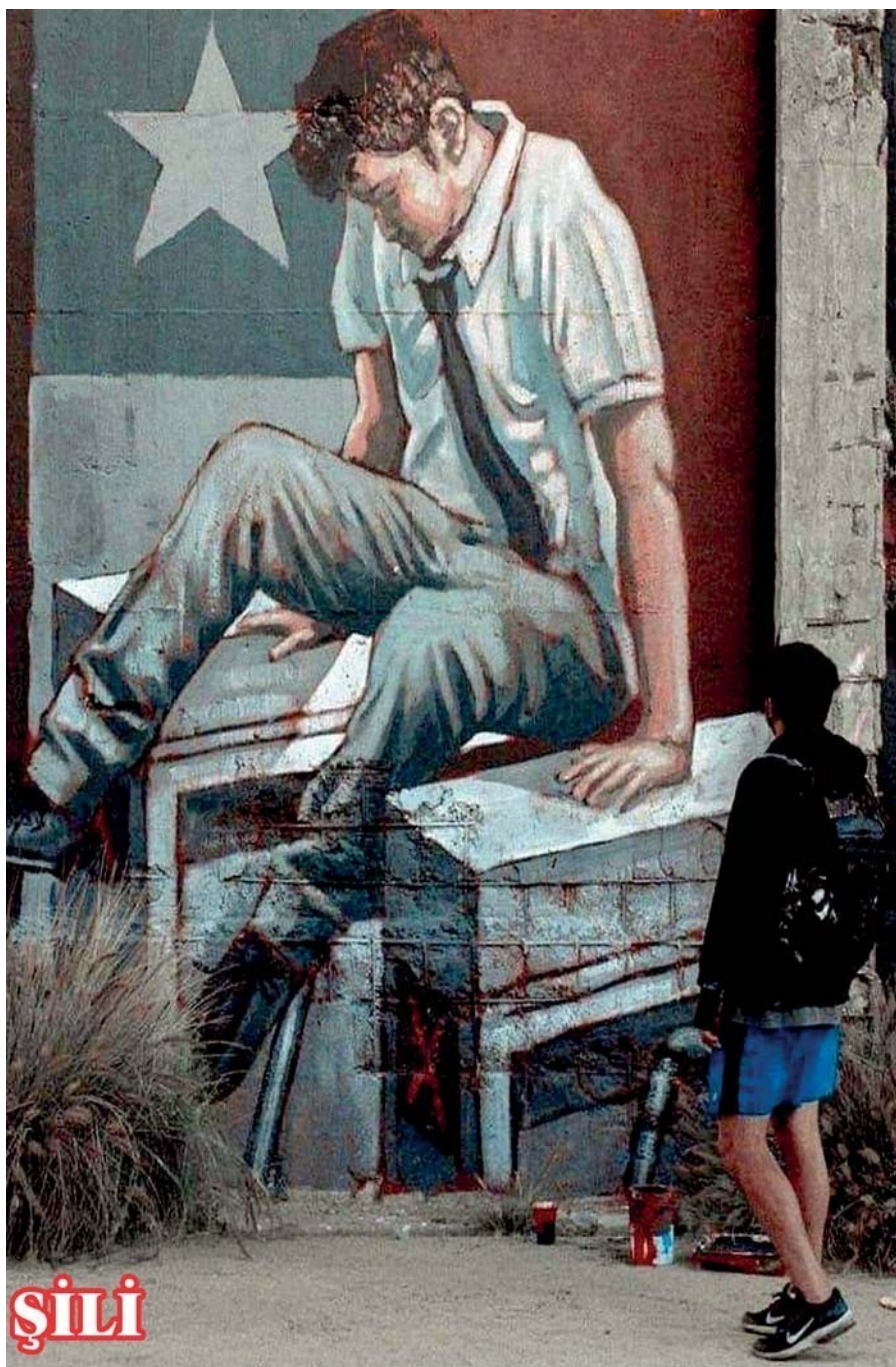
13	10	8	11	3	4	5	9	12	1	7	14	2	6
----	----	---	----	---	---	---	---	----	---	---	----	---	---

Soldan Sağa

- 2 İşçinin emeğinin, işgücü değerinin üzerinde yarattığı ve kapitalist tarafından karşılıksız olarak el konulan değer.
- 3 Biyolojinin hayvanları çeşitli yönleriyle inceleyen alt dalı.
- 4 Sovyet Rusya zamanında Vostok1 kapsülü ile uzaya gönderilen ilk insan.
- 7 Hollandalı ressam Johannes Vermeer'in başyapıtı ve odak noktası bir inci olan tablonun ismi.
- 10 Karl Marx ile birlikte Komünist Manifesto'yu yazarak, komünist kuramın geliştirilmesinde rol alan Alman filozof.
- 11 Şiirde şairin dış dünyadan aldığı zihinsel uyarımları yeni bir ifade, benzetme veya metafor olarak ifade etmesi.
- 12 Arapça'da sarısabır veya ödağacı anlamına gelen 4 telli müzik aleti.
- 13 Bir düşüncenin doğruluğuna eleştirmeden, sorgulamadan, körü körüne inanmak.
- 14 Baharın yani yeni yılın gelişini sembolize eden her yıl 21 Mart'ta kutlamaları yapılan günün adı.

Yukarıdan Aşağıya

- 1 Mutsuz yazar olarak bilinen, öldükten sonra üne kavuşan ve hatta eserlerinin hepsi öldükten sonra basılan yazar.
- 5 Toplumu, bilim kurgu ve fanteziyi hayatla bağdaştırıp anlatan; bunun yanı sıra şiir, tiyatro, çocuk ve genç edebiyatı alanlarında da yazan felsefik roman yazarı. En önemli eseri Mülksüzler'dir.
- 6 Eski para birimi, meskukat.
- 8 Uzayda bulunan ve geniş alanlara yayılmış olan iyonize gaz ve tozdan oluşmuş bulutsu yapı.
- 9 Bir ticaret girişiminin gerçekleştirilmesi ve yürütülmesi için gerekli olan, bu işte kullanılan para veya paraya çevirilebilecek malların tümü.

ŞİLİ